

[Lars M. Olsen.]

ældre — men at der åbnes muligheder for, at også kommunale og andre institutioner kan komme i betragtning.

Jeg beder undskylde, at jeg i denne forbindelse kommer med en bemærkning, der ligger lidt udenfor dagsordenen. Vi har her i København en park, der årlig besøges af 4 mill. mennesker. Det er Tivoli, jeg tænker på. Vi har i denne by få steder af parklignende karakter, hvor man ser så lidt kunst og — efter min mening — så dårlig kunst som i Tivoli. Tænk, hvilken reklame det ville være for danske nutidskunstnere, hvis der i denne park, som altså gennemsnitlig besøges af 1 mill. mennesker i hver af de 4 måneder, den er åben, i stedet for de marcipanfigurer, der findes der, blev opstillet virkelig kunstneriske figurer, og til hvilken glæde det ville være for de besøgende og ikke mindst for de mange turister, der besøger Tivoli. Der findes nogle afstøbninger af antikke væsener, som står gemt derinde, og nogle, som jeg dårligt nok ved hvad forestiller, men kunst finder vi ikke i denne park, hvor et så stort antal mennesker har deres gang. Det er ikke, fordi jeg vil opfordre Tivoli til at søge penge af denne fond, som formentlig snarest skal træde ud i livet, men jeg vil med disse ord gerne henlede rette vedkommendes opmærksomhed på, at denne store institution efter mit skøn ikke gør det, man med rette kunne forlange af den.

Om selve lovforslaget skal jeg ikke gøre så forfærdelig mange bemærkninger, men vil dog understrege, at foruden de ca. $\frac{3}{4}$ mill. kr., staten stiller til rådighed, regner man med en støtte fra ikke-statslige institutioner, bl. a. kommunerne, af en sådan størrelse, at den årlige rådighedssum måske bliver på noget over 1 mill. kr. Jeg synes, det er udmærket, at også kunstnerne i kommissionen har akkviesceret ved denne ordning, medens den plan, de førte frem, da de i sin tid gik i demonstration, gik ud på, at en vis procentdel af opførelsessummen skulle anvendes til det pågældende bygningsværks udsmykning. Jeg tror, den her foreslåede ordning er langt smidigere og lettere at administrere, og det er i hvert fald en enstemmig indstilling, der foreligger fra den pågældende kommission.

Jeg kan med disse bemærkninger i eet

og alt og med glæde tilslutte mig dette lovforslag, og jeg håber, at tinget vil være i stand til at behandle det så hurtigt, at loven kan træde i kraft allerede den 1. april i år således som forudsat i en af lovforslagets paragraffer.

Conrad Kofoed: Det ærede medlem hr. Lars M. Olsen omtalte den voksende forståelse for kunst; jeg skal ikke gentage, hvad det ærede medlem sagde, men vil gerne fastslå, at det foreliggende lovforslag om oprettelse af Statens kunstfond m. m., hvis formål er udsmykning af statens bygninger og anlæg, kan synes beskedent, men de 700 000 kr., der foreslås ydet, er jo kun en begyndelse. I bemærkningerne til lovforslaget anføres, at man ikke på forhånd kan udelukke muligheden af, at 2 mill. kr. allerede nu vil kunne udnyttes forsvarligt. Altså må man gå ud fra, at beløbet senere skal forhøjes.

Mit parti er noget skeptisk indstillet overfor lovforslaget og kan ikke give det sin fulde tilslutning. Vi finder ikke oprettelsen af et kunstfond påkrævet nu, og vi finder det ikke rimeligt, at midlerne hertil skal fremskaffes gennem forhøjelse af auktionsafgifterne, således at de, der handler ved auktioner, kommer til at betale udsmykningen af de offentlige bygninger.

Bestemmelsen om, at indtil en trediedel af fondets rådighedsbeløb kan bruges til udsmykning af kommunale eller andre offentlige bygninger, finder jeg overflødig, idet jeg mener, at hvis en kommune ønsker sine bygninger udsmykket, bør man lade den selv om både at bestemme og at betale. Der tales så meget om det ønskelige i, at kommunerne har selvstyre, og jeg tror ikke, det vil vække udelt tilfredshed, hvis kommunerne skal løbe kapløb for at få del i disse penge. Vi ser også ved andre lejligheder, når et eller andet skal iværksættes, at der ræsonneres således: vi søger, for hvis vi ikke gør noget for at få fat i disse penge, gør de andre det, og så er der andre end os, der får dem. Jeg tror, det vil være mest rimeligt at lade dem, der finder det ønskeligt at få deres bygninger udsmykket, selv overveje, hvorledes de skal fremskaffe beløbet.

Hvad angår oprettelsen af Eckersberg-Thorvaldsensfondet, vil jeg sige, at det er